

šta ima tamo

simon grabovac

PESAK VODE

jer svi su oni
dečaci musavi zagriženi dubokih
pogleda uprtilih izvan vido
kruga zatrvljenog i
izrezbarenog pticama
utorbom razvučenom
bunjštem jer svi su
oni bili puni
prevršeni vodom voda
se prelivala slivala
padala u zanosu padala
na travnjak plivala odnosila
predmete drvije tela pesak
šljunak
valjala kamenje jer svi su
oni bili u vodi
plivali tonuli nošeni bujicom
koja je rasla
vrhove podilazila
jer svi su oni
bili
dečaci

ZASTORI, SIVI

tek toliko oblak
oblak koji raste iz pogleda
tek toliko golubovi
prevrtači koji između očiju
se usremljuju: svrdlaju
naprasno prazno je sve
zagrijaj oduševljenje je
sam oduševljen oduševljeno
skačem u prazan prostor
prazan prostor pogleda
su golubovi
između očiju koji lepršaju
između oblaka praznih
golubovi sivih zastora
krila klepeću između
praznih pluća
unutra u nutrini
u meni oblak
tek toliko

ŠTA IMA TAMO

moja baba:
drhte plavi stubovi vode
drhte i podrhtavaju
moja baba se probija
hoće da stigne
tamo gde sebe niko ne čeka
i pita se šta ima tamo
kad stigne bleđa
ući će u čamac
u čamac koji je čeka crno
i preko beskonačne vode
dvorišta
taraba
ostataka taraba
otići će otploviće
veselo raspoložena
ba
moja ba
iz vidika
svetlog

jutarnji lov

dejan gutalj

PRETERIVANJE

Ona ima uvo
Kao stopalo belo u crnom plišu
Ja ne umem otvoriti gramofon
Koji silazi u njenu lepu glavu
Tamni španski dečaci kišobrani
Odlaze u kišu
Ja stavljam dojkę
U njenu košulju plavu

Njena je noga leptir
Što na jastuku opisuje proletnji krug
Nos je drhtava podmornica
Sa dva lepa tunela
Ulazim bled u operacionu salu
I ispod crnog vela
Leži ona moj mrtvi dečak
I moj krvavi drug

JUTARNJI LOV

Pušku i prašnjavog psa
Izvlačim ispod kreveta
Gde usnula mi još leži draga
Da l'mrtva il'živa ne znam ali
Digitron i metke u ranac prtim
Razbijam vazdušnu ploču
Koračam preko praga

Šal od snova leprša oko vrata
Na nebu zlatne šine tragovi satelita
U lokvi što negda krv bejaše
Mekana perika travestita

Konji iz sna moje drage me prate
Reka je bela i čista ko srebro
Neko tamno telo pada sa hidrocentrale
Moj pas ga njuši i vadi devojačko rebro

Kroz bleđo jutro koračam po vodi
Cipele u periskopu vodenog cveća
Beže konji to se moja draga budi
U našem grobu kraj utrnulih sveća

JESEN

On čeka da ona usni
Pa da se smeje
Sekira smeha pravi rupu na njoj usni
I on se u toj rupi smeje

Ona zna da on čeka
Da ona usni
Pa treskom sklapa oči i pada na dno jame
Senke njegovih ruku i lobanja u njima
Senka noža i debelo stablo salame

On čeka da ona usni
Ona čeka da on usni
Dva trupa plove u noći
Sa prostačkim smenom na usni

On čeka da ona umre
Pa da bude dečak lep i bled
Jahati belog konja uspomena
A nju položiti u led

On čeka da ona umre
Ona čeka da ljubi njegov leš
Spavaju ubice u vetrovitoj noći
I sanjaju krvavi veš

mučnina

dunja hebrang

Plavo nebo

Plavo nebo naslikano
na crnom tanjuru zemlje.
Studeno jutro. Oči od nesаницe
okrugle u plavo utonule.

Gusta tama
usred jutra usred zore
priteže opasač oko
mojih gležnjeva.
Dijamant lažni
lažno plavetnilo
ovdje je vreva.
Vara me prostrano nebo
krv u mojim stegnima šumi
okov
obješen o nemoćnu ruku
zateže
ranjava sve jače
pjeni se holesterol
u grudi krvi
umire
tude golemo nebo.

Mučnina

dan kišne jeseni
noge u blatu
bujica mlitava glina
raspuklo nebo u crninu
mučnina
tvoja lepeza raskriljena
nad ova podneva gluha
studena ljubav
studena tuga

